

Zaproszenie do zgłaszania uwag na temat projektu rozporządzenia Komisji w sprawie stosowania art. 87 i 88 traktatu WE do pomocy *de minimis*

(2006/C 137/04)

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi w terminie jednego miesiąca od daty opublikowania niniejszego projektu rozporządzenia. Uwagi należy kierować do Kancelarii ds. Pomocy Państwa w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej na następujący adres lub numer faksu:

European Commission
Directorate-General for Competition
Consultation on *de minimis* (HT 368)
State aid Registry
B-1049 Brussels
Faks: (32-2) 296 12 42
E-mail: stateaidgreffe@ec.europa.eu

Tekst ten będzie również dostępny na następujących stronach internetowych:

http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/overview/sar.html

Projekt rozporządzenie w sprawie stosowania art. 87 i 88 traktatu ustanawiającego wspólnotę europejską do pomocy *de minimis*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2,

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do określenia w rozporządzeniu progu, poniżej którego uważa się, iż środki pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 traktatu, w związku z czym nie podlegają procedurze zgłoszenia przewidzianej w art. 88 ust. 3 traktatu.
- (2) Komisja w wielu decyzjach zastosowała już art. 87 i 88 traktatu, a przede wszystkim wyjaśniła w nich pojęcie pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu. Komisja określiła również kierunki swoich działań w odniesieniu do pułapu *de minimis*, poniżej którego można uważać, że art. 87 ust. 1 nie ma zastosowania, najpierw w swoim zawiadomieniu w sprawie stosowania zasady *de minimis* do pomocy państwa ⁽³⁾, a następnie w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* ⁽⁴⁾. W świetle dotychczasowych doświadczeń zdobytych podczas stosowania wyżej wymienionego rozporządzenia oraz w celu uwzględnienia zmian w zakresie inflacji i produktu krajowego brutto we Wspólnocie, właściwe wydaje się dokonanie przeglądu niektórych warunków ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 69/2001 oraz zastąpienie tego rozporządzenia nowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C ...

⁽³⁾ Dz.U. C 68 z 6.3.1996, str. 9.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 30.

- (3) W kontekście szczególnych zasad, które stosuje się w sektorze rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury oraz transportu ⁽¹⁾, a także mając na uwadze ryzyko, iż w sektorach tych nawet niewielkie kwoty udzielonej pomocy mogłyby spełniać kryteria art. 87 ust. 1 traktatu, właściwe jest, aby niniejsze rozporządzenie nie miało zastosowania do tych sektorów. Biorąc pod uwagę podobieństwa między przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych z jednej strony oraz produktów niebędących rolnymi z drugiej strony, niniejsze rozporządzenie powinno jednak stosować się do przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych pod warunkiem spełnienia określonych warunków. Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich orzekł, iż z chwilą, gdy Wspólnota przyjęła akty prawne w celu ustanowienia wspólnej organizacji rynku w danym sektorze rolnictwa, państwa członkowskie mają obowiązek powstrzymania się od wszelkich działań mogących zaszkodzić tej organizacji lub wprowadzających od niej odstępstwa. Z tego względu niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy, której kwota ustalana jest na podstawie ceny lub ilości produktów zakupionych lub wprowadzonych na rynek, ani do wsparcia *de minimis*, które wiązałyby się z obowiązkiem podzielenia się nim z producentami surowców.
- (4) Niniejsze rozporządzenie nie powinno wyłączać pomocy wywozowej ani pomocy preferującej produkty krajowe względem produktów przywożonych. Ponadto nie powinno ono mieć zastosowania do pomocy finansującej tworzenie i funkcjonowanie sieci dystrybucyjnej w innych państwach członkowskich Wspólnoty. Pomoc na pokrycie kosztów uczestnictwa w targach handlowych bądź kosztów badań lub usług doradczych potrzebnych do wprowadzenia nowego lub już istniejącego produktu na nowy rynek nie stanowi zwykle pomocy wywozowej.
- (5) W świetle doświadczeń Komisji można uznać, że pomoc nieprzekraczająca pułapu 200 000 EUR w dowolnie ustalonym okresie trzech lat nie wpływa na handel między państwami członkowskimi i/ lub nie zakłóca bądź nie grozi zakłóceniem konkurencji i dlatego nie podlega przepisom art. 87 ust. 1 traktatu. Lata, które w tym celu należy wziąć pod uwagę, obejmują lata budżetowe odpowiadające celom budżetowymi danego państwa członkowskiego. Stosowny okres trzech lat należy oceniać w sposób ciągły, tak więc dla każdego przypadku nowej pomocy *de minimis* należy ustalać ogólną kwotę pomocy *de minimis* przyznaną w ciągu poprzedniego roku budżetowego oraz w ciągu poprzednich dwóch lat budżetowych. W tym celu powinno się uwzględnić pomoc przyznaną przez dowolny urząd lub organ administracji danego państwa, nawet w przypadku gdy jest ona finansowana w całości lub w części z zasobów Wspólnoty.
- (6) Zgodnie z zasadami regulującymi kwestie dotyczące pomocy objętej zakresem art. 87 ust. 1 traktatu za datę przyznania pomocy *de minimis* należy uznać moment, w którym beneficjentowi zostało nadane, zgodnie z obowiązującym krajowym systemem prawnym, prawo przyjęcia pomocy. Zasada *de minimis* nie narusza możliwości otrzymania przez przedsiębiorstwa pomocy państwa zatwierdzonej przez Komisję lub objętej rozporządzeniem o wyłączeniu grupowym.
- (7) W kontekście przejrzystości, równości traktowania oraz prawidłowego stosowania pułapu *de minimis*, właściwe jest, by państwa członkowskie stosowały tą samą metodę obliczeń. W celu ułatwienia tych obliczeń oraz zgodnie z obecną praktyką stosowania zasady *de minimis* kwoty przyznanej pomocy, które nie przybierają formy dotacji pieniężnych, powinny być przeliczane na ekwiwalent dotacji brutto. [Ponadto w celu zapewniania skutecznego monitorowania procesu przyznawania pomocy niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie jedynie do środków pomocy, które są przejrzyste, tzn. wówczas, gdy wartość pomocy daje się łatwo ująć ilościowo.] Przy obliczaniu ekwiwalentu dotacji dla przejrzystych rodzajów pomocy, innych niż dotacje lub wypłacanych w kilku ratach, należy stosować rynkowe stopy procentowe obowiązujące w czasie przyznawania takiej pomocy. Mając na uwadze jednolite, przejrzyste i proste stosowanie zasad pomocy państwa, rynkowe stopy procentowe stosowane do celów niniejszego rozporządzenia powinno się uważać za stopy referencyjne. Stopy referencyjne powinny być stopami okresowo ustalonymi przez Komisję na podstawie obiektywnych kryteriów oraz publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w Internecie.

⁽¹⁾ W trosce o prostotę w przypadku sektorów transportu i górnictwa węgla niniejszy projekt stanowi na obecnym etapie powtórzenie zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 69/2001. Nie przesądza to jednak o wyniku trwających konsultacji w sprawie stosowania rozporządzenia *de minimis* do tych sektorów (2005/C 144/02).

- (8) Komisja ma obowiązek czuwać nad przestrzeganiem zasad przyznawania pomocy państwa, a w szczególności nad tym, by spełniała je pomoc przyznana zgodnie z zasadami *de minimis*. Zgodnie z zasadą współpracy ustanowioną w art. 10 traktatu państwa członkowskie powinny ułatwiać osiągnięcie tego celu poprzez ustanowienie niezbędnego mechanizmu gwarantującego, że ogólna kwota pomocy przyznanej temu samemu beneficjentowi zgodnie z zasadą *de minimis* nie przekracza pułapu 200 000 EUR w okresie trzech lat. W tym celu państwa członkowskie, przyznając pomoc *de minimis*, powinny poprzez odniesienie do niniejszego rozporządzenia poinformować zainteresowane przedsiębiorstwo, że pomoc ma charakter *de minimis*, a także uzyskać pełną informację o innych przypadkach pomocy *de minimis* otrzymanej w ciągu ostatnich trzech lat budżetowych oraz starannie kontrolować, czy przyznanie nowej pomocy *de minimis* nie spowoduje przekroczenia pułapu *de minimis*. Kontrolę pułapu można również zapewnić dzięki wpisom do centralnego rejestru.
- (9) Rozporządzenie (WE) nr 69/2001 przestaje obowiązywać z dniem 31 grudnia 2006 r. Niniejsze rozporządzenie powinno być zatem stosowane od dnia 1 stycznia 2007 r.
- (10) Uwzględniając doświadczenie Komisji, a w szczególności częstotliwość, z jaką zasadniczo należy dokonywać przeglądu polityki pomocy państwa, właściwe jest ograniczenie okresu stosowania niniejszego rozporządzenia. Na wypadek, gdyby niniejsze rozporządzenie przestało obowiązywać i nie zostało przedłużone, państwa członkowskie powinny dysponować sześciomiesięcznym okresem dostosowawczym w odniesieniu do pomocy *de minimis* objętej niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom we wszystkich sektorach, z wyjątkiem:

- a) sektora transportu ⁽¹⁾;
- b) działalności związanej z produktami rybołówstwa i akwakultury objętymi rozporządzeniem Rady (WE) nr 104/2000 ⁽²⁾;
- c) działalności związanej z produkcją pierwotną (uprawa/hodowla) produktów wymienionych w załączniku I do traktatu;
- d) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych wymienionych w załączniku I do traktatu, której wysokość ustalana jest na podstawie ceny lub ilości takich produktów zakupionych lub wprowadzonych na rynek, lub która zależy od faktu jej przekazania w części lub w całości producentom surowców (rolnikom);
- e) pomocy udzielanej na działalność związaną z wywozem, a mianowicie pomocy związanej z ilością wywożonych produktów, oraz pomocy zależnej od preferowania towarów krajowych względem towarów przywożonych;
- f) tworzenia i prowadzenia sieci dystrybucyjnej lub innych wydatków bieżących związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej w innych państwach członkowskich.

⁽¹⁾ W trosce o prostotę w przypadku sektorów transportu i górnictwa węgla niniejszy projekt stanowi na obecnym etapie powtórzenie zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 69/2001. Nie przesądza to jednak o wyniku trwających konsultacji w sprawie stosowania rozporządzenia *de minimis* do tych sektorów (2005/C 144/02).

⁽²⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia termin:
 - a) „produkty rolne” oznacza produkty wymienione w załączniku I do traktatu WE, z wyjątkiem produktów rybołówstwa;
 - b) „przetwarzanie produktów rolnych” oznacza czynności dokonywane na produkcie rolnym, których produkt końcowy jest również produktem rolnym;
 - c) „wprowadzanie produktów rolnych do obrotu” oznacza posiadanie lub wystawianie produktu w celu sprzedaży, oferowanie produktu na sprzedaż, jego dostawę lub każdy inny sposób wprowadzania produktu na rynek.
3. Niniejsze rozporządzenie stosuje się jedynie do pomocy przyznanej w formie dotacji i innych rodzajów pomocy, względem których można dokonać precyzyjnego obliczenia ekwiwalentu dotacji brutto *ex ante* bez potrzeby przeprowadzania oceny ryzyka.

Pomocy obejmującej pożyczki, gwarancje, środki w zakresie kapitału podwyższonego ryzyka oraz zastrzyki kapitału nie traktuje się jako pomocy *de minimis*, chyba że całkowita wartość transakcji nie przekracza pułapu określonego w art. 2 ust. 2.

Artykuł 2

Pomoc *de minimis*

1. Jeżeli środki pomocy spełniają warunki określone w ust. 2 i 3, wówczas uznaje się, że nie spełniają one wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 traktatu, w związku z czym nie podlegają wymogowi zgłoszenia przewidzianemu w art. 88 ust. 3 traktatu.

2. Ogólna kwota pomocy *de minimis* przyznana dowolnemu przedsiębiorstwu nie przekracza 200 000 EUR brutto w dowolnie ustalonym okresie trzech lat budżetowych. Pułap ten stosuje się bez względu na formę pomocy lub jej cel, a także bez względu na to, czy pomoc przyznana państwu członkowskiemu jest w całości czy w części finansowana z zasobów Wspólnoty. Wyżej wymieniony okres ustala się poprzez odniesienie do lat budżetowych stosowanych w danym państwie członkowskim.

W przypadku gdy w momencie przyznawania pomocy ogólna kwota pomocy przekracza wspomniany pułap, pomoc ta nie może być objęta przepisami niniejszego rozporządzenia ani w chwili przyznawania pomocy, ani później, nawet w odniesieniu do tej części pomocy, która nie przekracza tego pułapu.

3. Pułap określony w ust. 2 wyrażony jest jako dotacja pieniężna. Wszystkie podane wartości są wartościami brutto, czyli nie uwzględniają potrąceń z tytułu podatków, ani innych opłat. W przypadku, gdy pomoc udzielana jest w formie innej niż dotacja, kwotę pomocy wyraża się jako ekwiwalent dotacji brutto.

Pomoc wypłacana w kilku ratach dyskontowana jest do wartości pomocy w momencie przyznania dotacji. Stopa procentowa stosowana do celów dyskontowych oraz do obliczania ekwiwalentu dotacji brutto jest stopą referencyjną stosowaną w chwili przyznawania dotacji.

Artykuł 3

Kumulacja i monitorowanie

1. W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza przyznać przedsiębiorstwu pomoc *de minimis*, pisemnie powiadamia to przedsiębiorstwo o kwocie pomocy (wyrażonej jako ekwiwalent dotacji brutto) oraz o jej charakterze *de minimis*, podając wyraźne odniesienie do niniejszego rozporządzenia, a także podając tytuł niniejszego rozporządzenia oraz odniesienie do jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Zwraca się również do tego przedsiębiorstwa o przekazanie pisemnego oświadczenia o wszelkiej innej pomocy *de minimis* [lub innej pomocy państwa] uzyskanej w ciągu poprzednich dwóch lat budżetowych oraz bieżącego roku budżetowego.

Państwo członkowskie może przyznać nową pomoc *de minimis* tylko po sprawdzeniu, że nie podniesie ona przez okres trzech lat ogólnej kwoty pomocy *de minimis* otrzymanej przez przedsiębiorstwo do poziomu przekraczającego pułap określony w art. 2 ust. 2.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie ustanowiło centralny rejestr pomocy *de minimis*, zawierający pełne informacje o wszystkich przypadkach pomocy *de minimis* przyznanej przez dowolne władze w tym państwie członkowskim, od momentu, w którym rejestr obejmuje okres trzech lat budżetowych, wymóg określony w ust. 1 akapit pierwszy przestaje mieć zastosowanie.

3. Państwa członkowskie rejestrują i gromadzą wszystkie informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Dokumenty te zawierają wszelkie informacje konieczne do wykazania, że warunki niniejszego rozporządzenia są spełnione. Dokumenty dotyczące indywidualnej pomocy *de minimis* są przechowywane przez okres 10 lat budżetowych od dnia jej przyznania, a w odniesieniu do programu pomocy *de minimis* — przez okres 10 lat od dnia, w którym przyznana została ostatnia pomoc indywidualna w ramach takiego programu. Na pisemny wniosek Komisji państwo członkowskie przekaże Komisji w ciągu 20 dni roboczych lub w ciągu dłuższego okresu, który zostanie ustalony we wniosku, wszelkie informacje, jakie Komisja uzna za niezbędne do oceny tego, czy warunki niniejszego rozporządzenia zostały spełnione, a w szczególności czy ogólne kwoty pomocy *de minimis* otrzymanej przez każde z przedsiębiorstw nie zostały przekroczone.

Artykuł 4

Środki przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznanej przed jego wejściem w życie, jeżeli spełnia ona wszystkie warunki określone w art. 1, 2 i 3. Wszelka pomoc niespełniająca tych warunków będzie przedmiotem oceny Komisji zgodnie z odpowiednimi ramami regulacyjnymi, wytycznymi, komunikatami i zawiadomieniami.

2. Uznaje się, że wszelka pomoc *de minimis* spełniająca warunki rozporządzenia (WE) nr 69/2001 przyznana między dniem 2 lutego 2001 r. a dniem 30 czerwca 2007 r. nie spełnia kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 traktatu, w związku z czym nie podlega procedurze zgłoszenia przewidzianej w art. 88 ust. 3 traktatu.

3. Po upływie okresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia wszelka pomoc *de minimis* spełniająca warunki w nim określone może być nadal w sposób ważny wdrażana przez okres sześciu miesięcy.

Artykuł 5

Wejście w życie i okres obowiązywania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

2. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia ... r.

W imieniu Komisji

...

Członek Komisji
